

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 31.05.1972, sp. zn. 4 Co 65/72, ECLI:CZ:NS:1972:4.CO.65.1972.1

Číslo: 2/1973

Právní věta: Vymedzenie organizácií a druhov služieb uvedených v ustanovení § 2 ods. 1 písm. b/ nariadenia vlády ČSSR č. 2/1971 Zb. nemožno rozširovať poukazom na pojem služieb podľa časti štvrtej Občianskeho zákonníka.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 31.05.1972

Spisová značka: 4 Co 65/72

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Služby, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219 40/1964 Sb. § 321 2/1971 Sb. § 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Správa dôchodkov v Bratislave rozhodnutím z 24. 3. 1971 zastavila navrhovateľovi výplatu starobného dôchodku (1000 Kčs) s odôvodnením, že od účinnosti nariadenia vlády ČSSR č. 2/1971 Zb. nemá nárok na výplatu dôchodku, lebo jeho zamestnanie nemožno zaradiť do tých druhov prác, v ktorých sú pracujúci dôchodcovia zvýhodňovaní a vypláca sa im dôchodok najviac do výšky 1000 Kčs.

Krajský súd v Košiciach preskúmal toto rozhodnutie Správy dôchodkov a potvrdil ho. Konštatoval, že navrhovateľ pracuje ako advokát v advokátskej poradni, a že teda nejde o zamestnanie, v ktorom nariadenie vlády ČSSR č. 2/1971 Zb. zvýhodňuje pracujúcich dôchodcov tým, že im priznáva nárok na starobný dôchodok do výšky 1000 Kčs mesačne.

Navrhovateľ v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa žiadal toto uznesenie zmeniť, rozhodnutie odporcu zrušiť a ustáliť mu nárok na výplatu starobného dôchodku 1000 Kčs mesačne aj po 1. 3. 1971, s tým, že advokátske poradne sú organizácie, ktoré poskytujú obyvateľstvu služby (právne porady), čo je zrejmé z ustanovení § 321 a nasl. O. z., teda ide o činnosť (taký druh zamestnania), ktoré nariadenie vlády ČSSR č. 2/1971 Zb. zahŕňa medzi zamestnania, v ktorých sa pracujúcim dôchodcom poskytuje starobný dôchodok mesačne do výšky 1000 Kčs. Uvádzal ďalej, že ustanovenie § 2 ods. 1 písm. b/ nariadenia vlády ČSSR č. 2/1971 Zb. nemá taxatívny výpočet organizácií a činností, ktoré sú týmto nariadením zvýhodňované, ale ide o výpočet demonštratívny.

Odporca navrhoval uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd SSR uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z odôvodnenia:

Ustanovenie § 2 ods. 1 nariadenia vlády ČSSR č. 2/1971 Zb. (ktoré nadobúdlo účinnosť od 1. 3. 1971) zvýhodňuje pracovníkov, ktorí sú zamestnaní po vzniku nároku na starobný dôchodok na určitých prácach vymedzených v uvádzanom ustanovení, a to tak, že majú nárok na starobný dôchodok až do výšky 1000 Kčs mesačne. Do týchto prác sú pojaté aj práce pri poskytovaní služieb, pričom nariadenie vlády vymenúva druhy organizácií, ktoré tieto služby poskytujú. Advokátske poradne v tomto citovanom ustanovení nie sú uvádzané, preto nemožno priznať navrhovateľovi nárok na 1000 Kčs starobného dôchodku mesačne, ako sa toho domáha, lebo nie je zamestnaný v organizácii a pri takom druhu prác, ktoré vymedzuje taxatívnym výpočtom ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a/ až c/ citovaného nariadenia vlády ČSSR.

Tento záver nemôže ovplyvniť ani tvrdenie navrhovateľa, že zákonná úprava o poskytovaní právnej pomoci advokátskymi organizáciami občanom je zahrnutá v Občianskom zákoníku vo štvrtej časti pod marginálnou rubrikou „Služby“. Nemožno totiž vychádzať z pojmu služieb podľa Občianskeho zákonníka, ale iba z nariadenia vlády ČSSR č. 2/1971 Zb., ktoré v ustanovení § 2 ods. 1 písm. b/ presne určuje, v akých organizáciach a v akom druhu služieb sú pracujúci dôchodcovia zvýhodňovaní.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa ustanovenia § 219 O. s. p.